

Zakon o demografskem rezervnem skladu - kratka ocena

1. Kaj bo po Zakonu drugače

- a) Ime sedanje Kapitalske družbe, d.d. se preoblikuje v Kapitalska družba, demografski rezervni sklad, d.d, (DRS).
- b) Pomembnejše vsebinske spremembe, ki naj bi se zgodile:
 - DRS naj bi imel le portfeljske naložbe in zato naj bi se vse sedanje strateške in pomembne naložbe KAD-a odplačno preneslo na SDH (zamenjava za portfeljske naložbe SDH). Struktura naložb DRS naj bi bila taka: kapitalske naložbe (delnice,..) 30%, finančne naložbe (obveznice,..) 50%, nepremičnine 20%.
 - DRS naj bi pridobil dodatne vire sredstev; 10% od dividend od državnega premoženj in iztržkov od njegove prodaje, ZPIS pa naj bi nanj prenesel svojo naložbo v Zavarovalnico Triglav.
 - Po letu 1999 je KAD za pokojnine prispeval 714 mio evrov (lani 50 mio), ta obveznost pa naj bi naslednjih 23 let (do leta 2040) mirovala. Če bo DRS v tem obdobju dosegel povprečni donos na svoja sredstva v višini 3% (to se utegne pokazati za preoptimistično), se predvideva, da bo po letu 2040 sposoben v pokojninsko blagajno letno prispevati 115 mio evrov. Znesek je skromen, še predvsem ob upoštevanju, da je ZPIZ že lani imel primanjkljaj v višini 1.500 mio, ki se utegne do leta 2040 še bistveno povečati.
 - Nadzorni svet DRS naj bi se povečal od sedanjih 6 na 9 članov; ZDUS bi zgubil enega člana, politika naj bi dva pridobila (od tega finančni minister tri), po enega člana pa naj bi na novo pridobili delodajalci in mladinci.

2. Vrednostna ocena sprememb iz prejšnje točke.

- a) Pričakovani prispevek DRS k pokrivanju finančnega primanjkljaja pokojninske blagajne je tako skromen in časovno oddaljen, da zaradi njega ni prav smotno v KAD izvajati spremembe, ki jih predvideva obravnavani Zakon. To očitno tudi ni njegov primarni cilj.
- b) SDH (posredno politika) bi z uvedbo Zakona na svoji moči opazno pridobil in ker je njegovo upravljanje vse prej kot učinkovito, se nam v prihodnje obeta še večja gospodarska škoda, ki jo to upravljanje povzroča. Zakon sicer vsebuje obilo leporečja o preglednem upravljanju, njegovi dejanski cilji pa so očitno pravo nasprotje tega, kar država dejansko potrebuje; potrebuje namreč manj neodgovorne politike in večji vpliv organizirane civilne družbe (sindikati, zveza upokojencev, organizirani delodajalci,...) pri sprejemanju ključnih odločitev, povezanih z državnim premoženjem.
- c) Slovenija ima s financiranjem pokojnin resne probleme, ki bi jih bilo potrebno sistemsko reševati. To, kar vlada ponuja z DRS, deluje bolj kot slepilni manever, ki naj pomaga prikrivati nesposobnost politike, da bi se resnega problema odgovorno lotila.